

Сарайчик ломився від неймовірних та чудернацьких пристроїв: навколо щось цокало, дзенькало, сичало й булькотіло.

«А ви не байдикували, містере П.!»

«Ха! Я не сумнівався, що тобі сподобається, Куу! Зізнаюся, це ти мені подала ідею», — відповів містер Поул і поплескав її по спині.

«Але... що воно таке?» — спитав Бен.

«Мої винаходи! — вигукнув містер Поул. — Механізми! Та не соромтеся, роздивляйтеся!»

Бен і Куу почали випробовувати механізми: вони тягли за важелі, крутили ручки та натискали кнопки.

«Коханий, ти тільки глянь на себе: красень! Морозиво зі збитими вершками, їй-бо, — пирснула зо сміху місіс Поул, яка щойно увійшла в гараж. — А я собі дивуюся, що то за шарварок?! Могла б і здогадатися. Бене, Куу, а ну помийте його зі шлангу! А потім приходьте чаювати. До речі, Бене, — додала вона й кинула погляд на його ноги. — Забереш завтра своє взуття, добре?»

«Звісно, заберу, мамо», — посміхнувся Бен.

«Ти тільки не переймайся, хлопче, — заспокоїв містер Поул, витираючи крем із бороди. — Можеш поки що взяти якісь із моїх черевики. Тобі сподобається — вони в мене шикарнячі».

Куу зиркнула на Бена й підморгнула.

